

המגרש פרק תשיעי גימיון

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה מה להלן וכו'
בב' לארין. קשה לי היאך
הל איסור ממזיר גרשמו על
איסור סוטה בלא סולל
ומוסק ולומר דהו גזירת
הכנס מנ"ל זה הא וכו'
לדברך קרא להיכא דכחו
עדי האמה והזימו לעדי
הטומאה וז"ע. וע' רשב"א
במשנה ס' מקנ"ו ואריך
לי עין גדול [וע"ע בתוס'
דכנס ממזיר וכו'] ובח"י
רע"א:]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה כי וכו' וכל
אלו שאין אחת כז"ל ומינית
כגון נמחק: (ב) תוס' ד"ה
ב"ש קצרי וכו' נ"ב ס"א
ב"ה קצרי והיה אם לא
תמצא וגו'. [כ"ה נדפס]
ולפינו הוגה ע"פ רש"י:]

הגהות מהר"ב
רנשבורג

א] תום ד"ה מה להלן
בעדים צרורים כו'
ירושלמי פריך כו' ומשני
לעבור עליו צב' לאחין. בלאו
כ"ל וכ"כ בשו"ת פנים
מאירות ח"א סס"י ק"ד
יעו"ש וכו"ה ירושלמי:

מוסף תוספות

א. בראש נסיון יד:
והצריכו רבינו תם גט אחר
מפני הלעז אע"פ שכשר
היה. ב. על דבית שמאי.
מוס' הראש, רשב"א.
ג. נמוס' הראש ורשב"א:
בלא תעשה.

כלומר אף מגרש שני ונושא ראשון ואפי' רב הונא
ביתנא הקדישה. שרפה או ע"י אור שקורין אדורשי"ר
 או במלח כמו כי אש קדחה בצפי (דברים 33): **ערוס דבר**. (ל"ה)
 ממשמע להו או ערוה או שאר דבר קרחון: **ר"ע אומר**. אפי' לא

הַיּוֹטֵאֵם' מֵשׁוֹם דָּבָר תַּנְשֵׂא. הַיּוֹטֵאֵם מֵמַעְבְּלָה מִפְּנֵי דָבָר וְלֹא מִפְּנֵי עֲרוּהָ הוּא דְקֹאֲמֵר רַחֲמָנָא מוֹתֵרֵת לִישָׁא לְלֹאֲחֵר כְּדִכְתִּיבִי וְהִיטָה לֹאֲשׁ אַחֵר לְאֶחָד אֲבָל הַיּוֹטֵאֵם מֵשׁוֹם עֲרוּהָ תֵּהֵא אֲסֻקְרוּהָ לֵיהּ: ^(א) וְכֵן הֵאֵי דָבָר מִי עֲבָדֵי לֵישׁ כו'. דֵּלֵא קִרָּא דְרוּקָא בְּעֲרוּהָ לְחוּד אִיירִי וְאִיִּי עֲרוּהָ דְבִדְרָ בְּעֲבֵי לֵיהּ כְּלוּמֵר עֲרוּהָ בְּעֵדִים: אַחֶץ כֹּאן בְּעֵדִים. בְּרוּרִים. אִינֵה מֵתֹאֲרֵת עֲלֵיו מֵשׁוֹם עֲרוּהָ אֲלֵא בְּעֵדוֹת (בְּרוּרוֹ: ^(א) וְכֵן. דֵּהֵא עַל כְּרַחֲמֵינוּ הֵאֵי דָבָר מִפְּקִיזוֹ לֵיהּ לַעֲדוֹת אֲחֵרֵי דְמִתְפַּרֵּשׁ לֵיהּ ^(א) וְאִיזֵל: מִי כְּסִיב עֲרוּהָ דְבִדְרָ. דִּשְׁמַע דְּמֵלֵא בֵּה וְדֹאֲ מִיבִיעִי לְהוּ לְהִי לַעֲמִין לְכוּפּוּ אֲלֵא לְהוֹרִיִּא דֵּלֵא כִּיפִין לֵיהּ לְהוֹרִיִּא אֲלֵא בְּעֵדוֹת בְּרוּרֵה מִיְהוּ לְהִי כְּסִיב וְעֵרוֹת דָּבָר וְלֹא כְּסִיב עֲרוּהָ דְבִדְרָ וְלֹא כְּסִיב נִמִּי אִו עֲרוֹת אִו דָּבָר כִּי הִיכִי לְדִירֵשִׁיָּה בְּתֵרוּיִיהוּ דְּמִשְׁתַּמַּע מִיְהוּ עֲרוּהָ אִו דָּבָר וּמִשְׁמַע נִמִּי עֲרוּהָ דְבִדְרָ: כִּי תַּשְׁמַע חֲרָבֵעַ לְשׁוֹנוֹת. בְּצִמְקוֹס חֲרָבֵעַ לְשׁוֹנוֹת הִלְלוּ נִכְתָּב כִּי בְּתוֹרָה בְּצִמְקוֹס אִם בְּצִמְקוֹס פֶּן בְּצִמְקוֹס אֲלֵא בְּצִמְקוֹס אֲשֶׁר. בְּצִמְקוֹס אִם כִּמוּ כִי יִמְלֵא בְּקִרְבָּי ^(א) כִּי יִקְרֵא ^(א) כִּי תֵּרֵא חֲמוּר כִּי תַּפְגַּע ^(א) כּוֹלְהוּ מִשְׁמַע לְכִישְׁאֲרַע כְּלוּמֵר אִם יִהְיֶה כֶּךָ וְכֵן רֹבֵן. בְּצִמְקוֹס אֲלֵא לְסִתּוֹר דְּבִדְרָ הֲאִמּוֹר לַעֲמֵלֵה לּוּמֵר אִינוּ כֵּן אֲלֵא כֵּן כִּמוּ וְיִאֲמֵר לֹא כִי נִחְקַת ^(א) אִינוּ כֵּן דְּבִדְרִין אֲלֵא נִחְקַת וְכֵן אֵל תִּקְפֹּץ אֵת יָדְךָ כִּי פִתּוּחַ תַּפְתַּח לּוֹי אֲלֵא פִתּוּחַ תַּפְתַּח לּוֹי וְכִמוּ לֹא כִי בִּרְחֻב נִלְיִי ^(א) לֹא נִסּוֹר אֵל בִּיתְךָ אֲלֵא בִּרְחֻב נִלְיִן וְכֵן הִרְבֵּה. בְּצִמְקוֹס פֶּן תֵּאֲמֵר בְּלִצְבָּךְ רִבִּים וְגו'. לֹא תִירֵא מֵהֶם וְגו' ^(א) אִין אֲתָה יִכּוֹל לְפָרֵשׁ בְּלִשׁוֹן אִם לּוּמֵר אִם תֵּאֲמֵר בְּלִצְבָּךְ וְגו' לֹא תִירֵא מֵהֶם הֵא אִם לֹא תֵּאֲמֵר תִּירֵא מֵהֶם אִין זֶה נִכּוֹן וְלֹא בְּלִשׁוֹן אֲלֵא אֲלֵא מִדֵּרֶשׁ הוּא בְּלִשׁוֹן פֶּן לּוּמֵר שֶׁלֹּא תֵּאֲמֵר כֵּן וּבִתְמִיָּה מִדֵּרֶשׁ כְּלוּמֵר וְכִי תֵּאֲמֵר בְּלִצְבָּךְ רִבִּים הֲגוּים הֵאֲלֵה מֵהֶם תִּחְתִּירֵא מֵהֶם וְכֵן כִּי תֵּאֲמֵרוּ מֵהֶם לִירֵד מֵהֶם לִירֵד לֹא עֲלֹמֵם לֹא תִשְׁבִּיזוּ אֵל בְּצִכְסֵם לּוּמֵר מֵהֶם גִּדְּרָף לֹא כֵּן כֵּן הֵם הֵם מוֹכִינֵן לֵאחֶף אִף כִּי תֵּאֲמֵר לֹא

[illegible]

צ.

והלכתא מותרת לשניהם. ומעשה בא לפני ר"ת שיצא על גט אחד קול פסול ונתנו^א גט שני מפני הלעז ולא הצריכה ר"ת להמחין ג' חדשים מומן גט שני כיון שהראשון היה כשר ולא היה גט שני אלא מפני חששא דלעז והציא ראייה מכאן דאמר

יהיה: מתני' בית
אדם את אשתו אלא
ויה' שנאמר וי' מצא
הלל אומרים אפילו
ר' כי מצא בה ערות
פי' מצא אחרת נאה

למחזיר גרושתו מן האירוסין כיון
שאין כאן אלא קול בעלמא לא
התמירו ואומר ר"י דאין רביה דשאי
הכא דהוי קול מזה ומזה ואין דומה
כל כך למחזיר גרושתו מן האירוסין
אלב בקול יי' חסר יש להסמיר כדאמרינן
לעיל כשלם מנאלו דבר על צוריו

לא תמצא חן בעיניו:
לל לבית שמאי והלא
להם ב"ש והלא כבר
ב"ה אם נאמר ערות
מר משום ערוה תצא
בך נאמר דבר ואילו
עות הייתי אומר משום
ערוה לא תנשא
(ט) וב"ש האי דבר מאי
בר ונאמר להלן דבר
פי שלשה עדים יקום
עדים אף כאן בשני
עדות בדבר וב"ש מי
ר ונאמר להכי כתיב
וימשמע הכי: ר"ע
ת: במאי קא מיפלגי
היך בי משמש בד'

זכאלו הכי אסור להחזיר סוטות
 כיון שיש עדים ומשני לעבור עליו
 * (מ"ז) 1/33 לא (אין אף) (ב) **בית שמאי סברי**
[בי] מצא בה ערות דבר דהא מצא בה
ערות דבר וגו' ואלת ספרים דגרסי
ז"ה וז"ס ואוריז דר"ע סבר כז"ש
 דלמרי ערות דבר חלד מילתא דלא
 תרי מילי ויגהו אל ערוה או דבר
 למא לי לכתוב דבר להקדימה
 תבשילו כיון דכתיב אס לא תמלא
 חן בעיניו דהיינו מלא נאה ממנה
 מותר לגרסה וערות דלמחר תנשא
 וז"ה הקדימה תבשילו ולפי"ז אחי
 שפיר הא דנקט בספרים וז"ס ולא
 נקט וז"ס לאשמועינן אע"ג דשון
 ר"ע וז"ס דגרסא דערות דבר מ"מ
 פליגי בזאי וסבר דבי אלתן מפרש
 דר"ע אחי וסבר כז"ה דלא לאו
 דאיימר ליה דבר להקדימה תבשילו
 לא הוה דריש כי מלא בה בלשון אי נמי:

[illegible]

מלמדך פן תאמר כן. ועוד משמש בלשון דהא דהיינו תאמר או מפני כלומר
 דהא כלומר מפני שיראה וכן מדוע אתה יושב בלדך כי יבא אלי העם
 וזל את בנותיך כי אמרתי רק אין יראה אליהם (א) כולן נדרשין כמו אשר
 ויעשו נסתלק הענין. וכולהו מתגרמין להו ארי שלשון ארי בארמי
 לפי עניינו וכל כי הנפתרים בלשון כאשר כמו והיה כי יבאך (ב)
 ואלו אל הארץ (ג) כי בא סום פרעה (ד) כי תרבו ופריחה בדרך (ה) כולן
 תנכם לארץ בזכר שתרש תכנס כלומר מפני שיבאך וכשתבוא
 אסם פרעה וגו' לפיכך ותקח מביט וגו' (ו) כולן אלו שאין אתה
 יכסם כי יראה להם דברם (ז) כולן לשון אס הם: דהא אס בה. מפני
 וני מפני שמוא בה או ערה או דבר ואס לאו לא יגרשנה הלכך לא
 משום חן של נוי: ור"ע. מפרש ליה להאי כי בלשון אס הלכך
 דיות דבר: לא מלא בה לא ערוה ולא דבר. לביה וגירשה: מהו.
 לה: לא יוכל לעלה כל ימיו. ואמרין במס' מכות (דף טו.) דהאי
 דהא בשילוחה כל ימיו שבי"ד כופין אותו להחזירה ואינו לוקה על
 בעמוד והחזר דאי כל (א) מגרשי נשותיהן בעמוד והחזר למה לי לגלוי
 חלוקות באסטיטקות של מאכל ומשמה יש שהוא איסטינים וקך
 איסטינים כלל כך דעות בני אדם חלוקות בפרישות יש מקפיד על
 וסן בן יהודה. בעלה של מרים מגדלא נשיא היה וכשילוא מביתו
 נגתה היא זו שמתוך כך איבה נכנסת ביניהם וממה תחמיו:
 ופרומה

נועל הדלת בפני אשתו ויצא. ויש לך אדם שזכוב נופל לתוך כוסו וזורקו ושותהו וזהי מדת כל אדם שרואה את אשתו מדברת עם שכניה ועם קרוביה ומניחה. ויש לך אדם שזכוב נופל בתוך

עין משפט
נר מצוה

קב א מיי פ"ט מהל'
אישות הל' כו סמג
עשין סח טור ש"ע אה"ע
סימן מו סעיף ו:
קב ב מיי פכ"ד מהל'
אישות הל' כד סמג
סס טוש"ע אה"ע סי' יא
סעיף ג וסי' קעח סעיף ט
וע"ש:

ג. [מיי' פ"א מהל' נערה
ה"ו טוש"ע שם סי' קעז
ס"ג]:

קד ד מי' פ"י מהלכות
גירושין הל' כא סמג
עשין נ טור ש"ע אה"ע סי'
קיט סעיף ב:

תורה אור השלם

1. בִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה
וַיִּבְעֵלָהּ וְהָיָה אִם לֹא
תִמָּצָא חֵן בְּעֵינָיו בִּי מִצָּא
בָּהּ עֲרוּת דָּבָר וְכָתַב לָהּ
סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ
וְשִׁלְחָהּ מִבֵּיתוֹ:

דברים כד א
2. לא יקום עד אחר
באיש לכל עון ושל
השטת בכל חטא ואכל
הקטא על פי שני עדים
או על פי שלשה עדים
יקום דבר: דברים יט טו
3. ונתן האיש השכב
עמו לאבי הנוצר
ומשנים כסף ולו נתנה
לאשה תחת אשר ענה
לא יוכל שלחה כל
דברים ככ כט
מקו: א
4. אל תחרש על רעה
והוא יושב לבטח
משל ג כט
את:

לעזי רע"י

אדורשי"ר. לחרוך.

מוסף רש"י

[illegible]

פסקי רי"ד

[illegible]